

Magasan szállni

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 19. szám, 2020. május 8.

Apák... így vagy úgy - Tematikus próza-összeállítás

Emlékszilánkok, monológok, vádak és örömek, hűtlenség és halál: apák a kereszthuzatban.

Nézed, apa? Miért, mi jön? Az utolsó sorozat utolsó dobója. És, hogy áll? Te nem követed a versenyt, apa? De, de, csak egy kicsit elbambultam. Szóval? Szerintem nagyot fog dobni, mert már megnyerte a versenyt, és egyedül neki van egy kísérlete. Nincs tétje, úgyhogy hajíthat egy akkorát, amekkorát bír. Az jó, akkor hajrá! Tényleg, apa, te már dobtál valaha kalapácsot? Hát persze. Tényleg? Mikor? Mesélsz róla? Az úgy volt, hogy maga is csodálkozott, hogy a dobókörben áll. A közönség ütemes tapsolásba kezdett, így biztatva az utolsó dobás előtt. A versenybírókra nézett, akik várták, hogy megkezdje a mozdulatsort. A többi versenyző kíváncsisággal figyelte. Már kialakult a dobogó, nem volt miért izgulni. A stadion kivetítőjére tévedt a tekintete, ahol éppen őt mutatták, kezében a kalapáccsal. Kihúzta magát. Mondjuk, nem nézek ki rosszul, bár elég sután fogom ezt a nagy vasgolyót a kezemben. Meg aztán nehéz is. Azzal letette.